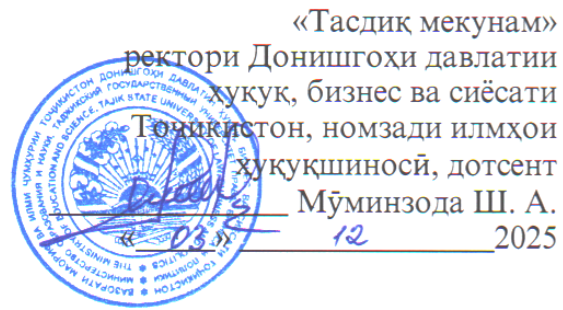

«Тасдиқ мекунам»
ректори Донишгоҳи давлатии
Ҳуқуқ, бизнес ва сиёсати
Тоҷикистон, номзади илмҳои
Ҳуқуқшиносӣ, дотсент
Мӯминзода Ш. А.
12 2025

ТАҚРИЗИ

муассисаи пешбар - Донишгоҳи давлатии ҳуқуқ, бизнес ва сиёсати Тоҷикистон ба диссертатсияи Муртазозода Ораз дар мавзӯи «Такмили системаи идоракунии рушди инноватсионии саноати Ҷумҳурии Тоҷикистон: назария, методология, амалия» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои иқтисодӣ аз рӯйи ихтисоси 08.00.06.02 – Идоракунии инноватсияҳо ва рақамикунонии равандҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ

1. Мутобиқати мухтавои диссертатсия ба ихтисос ва ё соҳаи илми эълошшуда

Диссертатсияи Муртазозода Ораз дар мавзӯи «Такмили системаи идоракунии рушди инноватсионии саноати Ҷумҳурии Тоҷикистон: назария, методология, амалия» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои иқтисодӣ аз рӯйи ихтисоси 08.00.06.02 – Идоракунии инноватсияҳо ва рақамикунонии равандҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ, ба бандҳои Шиносномаи ихтисосҳои илмии КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз рӯйи ихтисоси 08.00.06.02 – Идоракунии инноватсияҳо ва рақамикунонии равандҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ мувофиқат менамояд. Хусусан, ба бандҳои: 1.1. Рушди муқаррароти назариявӣ ва методологии фаъолияти инноватсионӣ; такмилдиҳии шаклҳо ва усулҳои таҳқиқи равандҳои инноватсионӣ, рақамикунонӣ дар низомҳои иқтисодӣ. 1.4. Таҳқиқи равандҳои ҳамгирӣ дар муҳити инноватсионӣ. Консепсияҳои навсозӣ ва шаклҳои татбиқкунии амалии онҳо. 1.5. Хусусиятҳои таъсисдиҳӣ ва таҳқиқи низомҳои миллии инноватсионӣ: принципҳои сохт ва рушдбӣ, сохтор ва функсияҳо, баҳодиҳии самаранокӣ. 1.6. Коркарди усулҳо ва механизмҳои ҳамгирии илми мактабҳои олӣ бо низоми миллии инноватсионӣ ва раванди ҷаҳонии инноватсионӣ. Рушди усулҳо ва шаклҳои

тичоратикунонии инноватсияҳои мактабҳои олии дар корхонаҳои хурди инноватсионӣ. 1.9. Баҳодиҳии неруи инноватсионӣ дар низомҳои иқтисодӣ. 1.13. Коркард ва тақмилдиҳии шаклҳо, сохтор ва низомҳои институтсионалии идоракунии фаъолияти инноватсионӣ ва рақамикунонии равандҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ. Баҳодиҳии самаранокии фаъолияти инноватсионӣ. 1.15. Таҳқиқи самтҳо ва воситаҳои рушди созмондиҳии нави технологияи низомҳои иқтисодӣ. Коркарди стратегияи рақамикунонии равандҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ. 1.29. Тақмили методологияи идоракунии сармояи инсонӣ барои манфиатҳои рушди инноватсионӣ ва рақамикунонии равандҳои иқтисодӣ-иҷтимоӣ мувофиқати мустақим дорад.

2. Мубрамии мавзӯи таҳқиқоти диссертатсионӣ

Рушди инноватсионии саноат ҳамчун омили асосии таъмини рақобатпазирӣ, афзоиши истеҳсолот ва таъмини устувории иқтисоди миллӣ дар шароити ҷаҳонишавӣ аҳаммияти махсус дорад. Дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ин раванд дар доираи ҳадафҳои стратегияи миллии рушди кишвар, аз ҷумла саноатикунони босуръат, тақмил додани инфрасохтори инноватсионӣ ва баланд бардоштани сатҳи истеҳсоли маҳсулоти ватанӣ нақши калидӣ мебозад. Дар ин замина, тақмил додани системаи идоракунии рушди инноватсионии саноат яке аз масъалаҳои мубрами иқтисоди муосир ба ҳисоб меравад.

Инноватсия ба сифати манбаи асосии рушди устувор ва рақобатпазирӣ дар саноат хизмат мекунад. Бо назардошти он ки иқтисодиёти ҷаҳонӣ ба модели инноватсионӣ мегузарад, дар Тоҷикистон низ зарурати баланд бардоштани иқтидори технологӣ, навсозии таҷҳизот ва татбиқи технологияҳои замонавӣ ба миён меояд. Ин раванд ба баланд шудани ҳосилнокӣ, истифодаи самараноки захираҳо ва кам шудани хароҷоти истеҳсолӣ мусоидат мекунад.

Системаи идоракунии инноватсионӣ бояд мутобиқ ба талаботи иқтисоди рақамӣ ва саноатсозии босуръат бошад. Идоракунии инноватсионӣ барномаи ягонаи давлатӣ оид ба рушди технологияҳои нав, ташкили инфрасохтори муосири инноватсионӣ, афзалиятнок намудани соҳаҳои стратегӣ, дастгирии сармоягузорӣ ва соҳибкорӣ дар бахши истеҳсолиро дар бар мегирад.

Дар Тоҷикистон чанд мушкилоти асосӣ вучуд дорад, ки талабот ба тақмили системаи идоракунии тақвият медиҳанд: нокифоя будани маблағгузорӣ ба илму технология; сатҳи пасти трансферти технология;

камбуди мутахассисони баландхитосос; сусти будани фаъолиятҳои илмӣ-тадқиқотӣ дар корхонаҳои саноатӣ; сатҳи нокифояи ҳамгироии илм ва истеҳсолот.

Ин мушкилот нишон медиҳанд, ки саноати кишвар ниёз ба механизми самараноки идоракунии ва дастгирии ҳамҷонибаи инноватсияро дорад.

Боиси зикр аст, ки тақмили системаи идоракунии рушди инноватсионии саноати Ҷумҳурии Тоҷикистон як раванди муҳим ва зарурӣ барои расидан ба ҳадафҳои стратегӣ ба ҳисоб меравад. Дар шароити рақобати ҷаҳонӣ танҳо корхонаҳое муваффақ мешаванд, ки инноватсияро ҳамчун воситаи асосии пешбурди истеҳсолот истифода мекунанд. Барои Тоҷикистон муҳим аст, ки тавассути тақмили идоракунии, таъмини маблағгузори инноватсионӣ, таъкили инфрасохтори муосир ва баланд бардоштани сатҳи ҳамкориҳои илм ва истеҳсолот саноати миллиро ба сатҳи нав барорад. Ин раванд ба рушди устувори иқтисоди миллий, баланд шудани зерсохторҳои саноатӣ, афзоиши истихроҷи маҳсулоти ватанӣ ва тақвияти иқтисодии содироти кишвар мусоидат менамояд.

Ҳамин тавр, интихоби мавзӯ, аҳамияти илмӣ назариявӣ ва амалии таҳқиқоти диссертатсионии Муртазозода Оразро муҳрам арзёбӣ намудан мумкин аст.

3. Дарҷаи асосноккунии гузоришҳои илмӣ, хулосаи пешниҳодот, ки дар диссертатсия оварда шуданд

Дар раванди ҳалли илмӣ масъалаҳои гузашташуда равишҳои методологӣ ва методии пажӯҳиш, ки муаллиф интихобу истифода намудааст, натиҷаҳои судмандии илмиро дар самти асосноккунии муқаррароти назариявӣ методологӣ мукамалгадониҳои механизмҳои системаи идоракунии рушди инноватсионии саноати Ҷумҳурии Тоҷикистон дар шароити рушди инноватсионӣ ва трансформатсияи рақамӣ иқтисодиёт мавриди таҳқиқ қарор дода, равишҳои тақмили низомии идоракунии рушди инноватсионии саноати Ҷумҳурии Тоҷикистонро бо дарназардошти таъмини иттилоотии раванди идоракунии рушди инноватсионии соҳаи саноат дар асоси технологияи рақамӣ асоснок ва пешниҳод намудааст.

Асосҳои хулосаву пешниҳодҳои дар диссертатсия омада ва сатҳи илмӣ он аз он шаҳодат медиҳад, ки муаллиф асарҳои бунёдии олимони иқтисодии ватанӣ хориҷро оид ба ҷанбаҳои назариявӣ ва

методологии ташаккули механизмҳои идоракунии рушди инноватсионии корхонаҳои саноатиро дар асоси принципҳои иқтисоди “сабз” моҳирона истифода бурдааст.

4. Навгониҳои илмӣ натиҷаҳо ва хулосаву пешниҳодҳои диссертатсия

Дар диссертатсия масъалаҳои назариявии ташаккулёбии системаи идоракунии рушди инноватсионии низоми миллии саноат, асосҳои методологии ташаккулёбии низоми идоракунии рушди инноватсионӣ, принцип ва шартҳои асосии идоракунии он дар саноат, таҷрибаи хориҷии идоракунии рушди инноватсионии бахши саноат ва имкониятҳои татбиқи он дар амалияи саноати кишвар, инчунин тақмилдиҳии дастгирии давлатии рушди низоми саноат дар кишвар бо истифода аз принципҳои фаъолияти инноватсионӣ асоснок шудаанд.

Боиси қайд аст, ки ба ҳимоя, аз ҷониби муаллиф, нуктаҳои зерини ҷанбаҳои илмию назариявӣ, методӣ ва амалӣ оид ба низоми инноватсионии саноатии кишвар ҳамчун объекти идоракунӣ, инчунин тавсияҳо, амсилаҳо ва ҷорабиниҳои амалӣ ҷиҳати рушди ҳамгироии илм, таҳсилот ва истеҳсолот ҳамчун омили тақмили идоракунии рушди инноватсионии саноат дар Ҷумҳурии Тоҷикистон баён карда шудааст, ки, воқеан, дорои унсурҳои наvgонии илмӣ мебошанд, пешниҳод гардидааст:

- дар таҳқиқоти диссертатсионӣ нахуст, концепсияҳои илмӣ фаъолияти инноватсионӣ дар низоми идоракунии рушди соҳаи саноат бо тақия ба ҷанбаҳои назариявии он таҳлили объективона гузаронида, ба мафҳуми таҳқиқот ҳамчун раванди идоракунии рушди инноватсионии низоми саноатӣ таъриф дода шудааст, инчунин аҳаммият ва самаранокии истифодаи роҳу усулҳои инноватсионӣ дар низоми саноатӣ асоснок карда шудааст;

- низомбандӣ намудани роҳу усулҳо идоракунии рушди инноватсионии саноат дар шароити имрӯза, самаранок истифода бурдани таҷрибаи кишварҳои пешқадам дар шароити Тоҷикистон, зарурати таъсиси кластерҳои саноатӣ, комплексҳои саноатӣ ва дигар инфрасохтори саноатӣ барои рушди инноватсионӣ тафсир карда шудааст;

- дар таҳқиқот усулҳои гурӯҳбандии принципҳои асосии идоракунии рушди инноватсионии соҳаҳои саноатӣ - самаранокӣ ва систематикӣ асоснок карда шуданд. Инчунин, аз ҷониби муаллиф масъалаҳои таъминоти кадрӣ, мутобикшавӣ, давомнокӣ, идоракунии

хавфҳо, таъмини захираҳо, ҳамкорӣ ва ошкорбаёнӣ, таъминоти инфрасохторӣ, тавачҷуҳи муштариён, таъминоти моддию техники мавриди баррасӣ қарор дода шудааст.

Принсип ва шартҳои асосии идоракунии равандҳои инноватсионии соҳаҳои саноат асоснок гардида, самтҳои тарҳрезии сохтори институтсионалии низоми идоракунии рушди инноватсионии саноат баҳри баланд гардонидани сатҳи рақобатпазирӣ, устуворӣ ва мутобиқшавии соҳаи саноат ба шароити бозор таҳия карда шудаанд;

- дар таҳқиқот вазъи муосир ва қонуниятҳои рушди соҳаҳои саноат ва тамоюлҳои рушди инноватсионии он, тағйироти сохтории соҳаи саноат ва ташаккулу рушди инфрасохтори инноватсионӣ гузаронида шудааст.

- низоми такмили сохтори муносибатҳои ҳамгироии таҳсилот, илм ва истеҳсолот, ҳамчун механизм ва омилҳои муҳимми идоракунии рушди инноватсионии соҳаи саноатӣ пешниҳод шудааст;

- муайян ва пешниҳоди маҷмуаи тадбирҳо оид ба таъмини иттилоотии ҷараёнҳои идоракунӣ дар заминаи технологияҳои рақамӣ амалӣ гардидааст;

- арзёбии механизмҳои идоракунии рушди инноватсионии соҳаҳои саноат бо дарназардошти мутобиқ намудани онҳо бо принципҳои иқтисодии «сабз» исбот гардидааст;

- самтҳои такмили ҳамгироии байни тамоми ҷонибҳои манфиатдор (сохторҳои давлатӣ, соҳибкорӣ, илм ва ҷомеа) баҳри коркарди механизмҳои ташкиливу иқтисодӣ ва институтсионалии рушди инноватсионӣ асоснок карда шудааст;

- дар таҳқиқот аз ҷониби муаллиф ҳаритаи роҳ дар соҳаи саноат барои гузариш ба иқтисоди «сабз» ба шароити имкониятҳои миллий ва байналмилалӣ мутобиқ гардида, барои рушди иқтисодии кишвар тавсия гардидааст.

5. Аҳамияти илмӣ ва амалии натиҷаҳои таҳқиқот

Аҳамияти назариявии таҳқиқот дар он аст, ки муқаррароти илман асоснокгардида ва методологӣ дар диссертатсия пешниҳодгардида барои таҳия ва татбиқи тадбирҳои муассири рушди индустриалию инноватсионӣ истифода шуда, истифодаи онҳо заминаҳои концептуалии рушди инноватсионии саноатро тақвият мебахшанд. Инчунин, моҳият ва мазмуни иқтисодии таъмини

инфрасохтории рушди инноватсионии саноат ба рушди минбаъдаи назарияҳои инноватсионӣ нигаронида шудаанд.

Аҳаммияти амалии таҳқиқот дар он аст, ки хулоса ва тавсияҳои илман асоснокшуда метавонад аз ҷониби ширкату мақомоти марказӣ ва маҳаллии ҳокимияти давлатӣ, корхонаҳои саноатӣ, барои такмил додани сиёсати соҳавӣ ва давлатӣ дар самти таъмини инфрасохтории рушди инноватсионии соҳаи саноат истифода карда шаванд.

Натиҷаҳои асосии илмӣ метавонанд аз ҷониби Вазорату хадамотҳои мутобиқ, мақомоти ҳокимияти давлатӣ дар таҳияи стратегияи рушди инноватсионӣ, гузариш ба иқтисодиёти рақамӣ, дар ин замина, ҳангоми таҳия ва мукамалсозии механизми ташкилӣ-иқтисодии таъмини инноватсионии рушди иқтисодӣ истифода шаванд. Илова бар ин, аҳаммияти амалии таҳқиқот аз он иборат аст, ки тавсияҳои мушаххасе таҳия шудаанд, ки ҳангоми таҳияи барномаҳо, лоиҳаҳо ва нақшаҳои стратегияи рушди соҳаи саноат, амалишавии ҳадафҳои стратегияи давлатӣ оид ба инноватсиониякунонии иқтисодиёт истифода мешаванд.

Натиҷаҳои бадастовардаи муаллифро дар мактабҳои олии институтҳои илмӣ - таҳқиқотӣ дар такмили барномаҳои фанҳои таълимӣ, курсҳои махсус, ҳамзамон гузаронидани корҳои илмӣ - таҳқиқотӣ дар самти рушди инноватсионии саноат истифода бурдан мумкин аст.

6. Дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот, дурустӣ ва асоснокии натиҷаҳои таҳқиқот

Дар раванди таҳқиқоти диссертатсионӣ усулҳои гуногуни илмӣ, аз қабилӣ усули диалектикӣ, сохторӣ, системавӣ низомӣ, сабабӣ, усули омӯзиши омилҳо, экспертӣ-таҳлилӣ, арзёбии мунтазами миқдорӣ ва ҳамаҷониба, сохторӣ-функционалӣ, мантикӣ, муқоисавӣ, омилӣ, усули индуксия ва дедуксия, таҳлил ва синтез, инчунин, дигар усулҳои иқтисодӣ ва умумиилмӣ донишҳо васеъ истифода шудаанд.

Шиносоӣ бо мундариҷаи диссертатсия нишон медиҳад, ки муаллиф хеле моҳирона бо адабиётҳои илмӣ доир ба мавзӯи таҳқиқот кор кардааст, мустақилона далелҳои омориро вобаста бо мақсади таҳқиқот ҷамъ оварда, таҳлилу баррасӣ намудааст.

Дар рисола ҷараёнҳои ташаккулёбии механизми рушди инноватсионии саноат, боэътимодии маълумотҳо, миқдори кофӣ мавод, коркарди натиҷаи таҳқиқот ва муқаррароти илмӣ пешниҳодкардаи муаллиф тасдиқ мешавад. Самтҳои асосӣ, хулоса ва

тавсияҳо асоснок оварда шудаанд, ки таҳлили илмӣ натиҷаҳои таҳқиқоти назариявӣ методологӣ ва таҷрибавиро инъикос мекунанд.

7. Саҳми шахсии доктараи дараҷаи илмӣ дар таҳқиқот

Дар натиҷаи шиносӣ бо диссертатсия, асарҳои илмӣ нашргардидаи муаллифи рисолаи илмӣ Муртазозода Ораз метавон зикр кард, ки диссертатсияи мазкур кори илмӣ-таҳқиқотии мустақилонаи муаллиф мебошад. Аз тарафи унвонҷӯ муҳимияти мавзӯ, ҳадаф ва вазифаҳои таҳқиқот, мундариҷаи диссертатсия мантиқан дуруст исбот карда шудааст, таҳия ва пешниҳоди тавсияҳои амалӣ оид ба тадқиқи босамари сиёсати давлатии инноватсионӣ дар соҳаи саноати иқтисодиёти миллии кишвар дар амал татбиқ карда шудаанд.

8. Арзёбии мундариҷаи диссертатсия ва дараҷаи ба итмом расидани он

Диссертатсияи барои тақриз пешниҳодгардида аз муқаддима, панҷ боб, хулосаҳо ва пешниҳодҳо, рӯйхати адабиёти истифодашуда бо 320 номгӯ иборат аст. Матни асосии диссертатсия дар 396 саҳифа, 27 ҷадвал, 35 расм, 9 диаграмма оварда шудааст.

Дар муқаддима муҳрам будани мавзӯи диссертатсия ва сатҳи омӯзиши он асоснок карда шуда, мақсад, вазифаҳо, объект, предмет ва усулҳои таҳқиқот муайян шудаанд, инчунин, муқаррароти дорой навгонии илмӣ ва аҳамияти назариявӣ амалии диссертатсия инъикос гардида, маълумот оид ба тавсиби натиҷаҳои таҳқиқ пешниҳод карда шудаанд (С. 7-23).

Дар боби якум диссертатсия “Асосҳои назариявии ташаккулёбии системаи идоракунии рушди инноватсионии соҳаи саноат” таҳқиқи асосҳои назариявӣ, ҷанбаҳои институтсионалӣ, принципҳо, таҷрибаи хориҷии идоракунии рушди инноватсионии соҳаи саноат ба риштаи таҳқиқ қашида шудааст (С.24 - 85).

Муаллиф зимни таҳқиқи заминаҳои илмӣ назариявии мафҳуми «концепсияи рушди инноватсионии» ва моҳияти онро аз асарҳои мактабҳои муосири иқтисодӣ, донишмандони хориҷиву ватанӣ васеъ истифода намуда, чунин баён менамояд: “Идоракунии рушди инноватсионии низомии миллии саноатӣ вазифаи муҳими рушди иҷтимоӣ иқтисодии кишвар ба ҳисоб рафта, пеш аз ҳама дониш, таҷриба ва маблағгузориҳои мушаххаси давлатӣ ва бахши

хусусиро талаб менамояд” (С.26). Дар асоси аз ҷониби муаллиф марҳилаҳои рушди низоми идоракунии инноватсия дар Тоҷикистон таҳия гардида, қайд карда шудааст, ки “... Ҳарчанд ки рушди низоми идоракунии инноватсия дар Тоҷикистон аз як равандро мураккаби таърихӣ, иҷтимоӣ ва иқтисодӣ гузашта бошад ҳам, аммо инноватсия, истифодаи технологияҳои рақамӣ ва гузариш ба иқтисоди “сабз” се омили асосие мебошанд, ки таъминкунандаи рушди устувори саноати ватанӣ ба ҳисоб мераванд” (С.28-30). Ин нуқтаи назари муаллиф барои рушди назарияи таҳқиқоти мазкур саҳми муайян хоҳад гузошт.

Дар диссертатсия идоракунии истеҳсолоти саноатӣ ҳамчун принципи «ягонагии система», автоматикунӣ ва усули кластерӣ асоснок гардида, соҳаи саноати миллии ҳамчун сохтори мутақобила ва алоқаманд баррасӣ мешавад. Ин равиш барои беҳтар намудани самаранокӣ ва сатҳи зиндагии аҳолии нақши муҳим дорад, ки нуқтаи меҳварии таҳқиқотро ифода мекунад (С.39-43). Ҳамчунин бояд қайд кард, ки дар диссертатсия муаллиф зикр менамояд, ки: “... рушди соҳаи саноат ва рақобатпазирии маҳсулоти саноати сабук ба пешрафти фаъолияти инноватсионӣ вобаста аст. Инноватсия ҳамчун муҳаррики асосии рушди саноат дар шароити рақобати бозорӣ нақши муҳим дорад. Дар Тоҷикистон, бо сабаби гаронии фоизи қарз ва норасоии маблағҳои буҷавӣ, дастрасии корхонаҳо ба маблағгузорӣ маҳдуд аст, ки ин рушди инноватсионро душвор мекунад. Барои тақвияти рушди инноватсионӣ ва баланд бардоштани рақобатпазирӣ, дастрасии кофӣи молиявӣ ва беҳбудии механизмҳои дастгирии давлатӣ зарур аст”. Ақидаи мазкури муаллиф дарҳақиқат дуруст аст (С.47).

Ба андешаи муаллиф, омӯзиши таҷрибаи хориҷии стратегияи рушди инноватсионии ба анҷом расонида моделҳои онро низомбандӣ намудааст (С.78). Муаллиф зикр менамояд, ки: “...Дар ҷаҳони муосир рушди инноватсия ва соҳибкории инноватсионӣ ба яке аз ҳадафҳои асосии давлатҳо табдил ёфтааст. Таҷрибаи кишварҳои пешрафта, мисли ИМА, Ҷопон, Олмон, Британия, Фаронса ва Канада нишон медиҳад, ки иштироки фаъолони давлат дар таҳия ва татбиқи сиёсати инноватсионӣ метавонад муҳити мусоиди рушди технологӣ ва истеҳсолотро фароҳам оварад. Ин даҳлати муассир ба рушди босуръати иқтисод, афзоиши истеҳсолот ва баланд бардоштани рақобатпазирии маҳсулот дар бозорҳои дохилӣ ва байналмилалӣ

мусоидат мекунад”(С.84-87). Ин ақидаро эътироф накардан ғайримкон аст.

Дар боби дувум - “Ҷанбаҳои методологии ташаккулёбӣ ва идоракунии рушди инноватсионии соҳаи саноат”, асосҳои методологии ташаккулёбӣ, принципҳо ва шартҳои асосии идоракунӣ, арзёбии сохтори институционалии системаи идоракунии рушди инноватсионии соҳаи саноат мавриди омӯзиш ва таҳқиқ қарор дода шудааст (С.85 - 137).

Муаллиф дар диссертатсия муҳимтарин меъёрҳои идоракунии рушди инноватсионии соҳаи саноатро таҳқиқи қарда шудаанд, инчунин тақвия ба меъёрҳои идоракунии соҳаи саноат, нишондиҳандаҳои идоракунии рушди инноватсионӣ барои таҳлил ва мониторинги равандҳои инноватсионӣ баррасӣ гардидааст. Муаллиф таъкид менамояд, ки: “ ... идоракунии рушди инноватсионӣ – раванDEST, ки ҳадафи он ташаккул ва татбиқи ғояҳои нав ва технологияҳо бо мақсади беҳтар кардани фаъолияти корхонаҳои саноатӣ мебошад. Ин раванд ҳамчун шартӣ муҳим барои мутобиқшавӣ ба тағйироти муҳити глобалӣ, технологӣ ва бозорӣ амал мекунад. Ҳамин тавр, меъёрҳои мазкур дар якҷоягӣ барои идоракунии ҳамаҷонибаи рушди инноватсионии соҳаи саноат, коҳиш додани хавфу хатарҳо ва зиёд кардани имконияти татбиқи бомуваффақияти технология ва маҳсулоти нав барои самаранокӣ имкон фароҳам меорад” (С.91-95). Чунин ақидаҳои муаллиф дар илми муосир мебоист мавзӯи мусоҳиба бошанд.

Дар диссертатсия муаллиф иброз менамояд, ки рушди инноватсия дар саноат ба омилҳои зиёде вобастааст, ки метавонанд онҳо аз дохил ва ё берун сарчашма гиранд. Ба омилҳои дохилӣ омодагӣ ва қобилиятҳои истеҳсолот, сатҳи малакаҳои кормандон, стратегияҳои идоракунӣ ва фарҳанги инноватсионӣ, ба омилҳои берунӣ сиёсати давлатӣ, мизони дастрасии захираҳои молиявӣ, тағйироти глобалӣ дар бозорҳо, иқлим ва ҳамкориҳо бо дигар кишварҳо ворид қарда шуда таҳлил гардидааст (С.98-104). Принципҳо ва шартҳои асосии идоракунии рушди инноватсионии соҳаи саноат (С.106-110), сохтори институционалии системаи идоракунии рушди инноватсионии соҳаи саноат мавриди таҳқиқ қарор дода шудааст, ки нуктаи меҳварии таҳқиқотро ифода мекунад (С.119-130).

Дар боби савум - “Вазъи муосир ва тамоюлҳои асосии идоракунии рушди инноватсионии саноати Ҷумҳурии Тоҷикистон”,

вазъи муосир ва тамоюлҳои рушд, арзёбии системаи муосири идоракунии рушди равандҳои инноватсионӣ корхонаҳои саноатӣ мавриди омӯзиш таҳқиқ қарор дода шудааст (С.138 - 204).

Натиҷаҳои боби мазкур дорои аҳаммияти назарраси амалӣ мебошанд, зеро дар доираи он ба вазъи муосири идоракунии рушди равандҳои инноватсионии корхонаҳои саноатӣ дар ҷумҳурии баҳои объективона гузошта шудааст. Муаллиф дар асоси таҳлил тағйирёбии нишондиҳандаҳои асосие, ки сатҳи рушди соҳаи саноатро муайян мекунанд арзёбӣ намудааст (С.146 - 154), ки сазовори таҳсин аст.

Дар асоси он муаллиф ибраз менамояд, ки дар айни замон бо дарназардошти пешрафти соҳаҳои асосии иқтисодиёти миллӣ, ҳоло низ бисёре аз корхонаҳои саноатии амалкунанда ба таъмиру навсозӣ ва таҷҳизоти техникийи муосир ниёзи бештар доранд. Тибқи маълумоти Барномаи давлатии рушди соҳа, айни ҳол танҳо 34 дарсади қисми фаъоли фондҳои корхонаҳо ба сатҳи технологияи замонавӣ ҷавобгӯ мебошанд, 35 дарсади корхонаҳо бояд таъмиру навсозӣ шаванд ва 31 дарсади таҷҳизот бояд пурра иваз карда шаванд. Дар ин замина, албатта, таваҷҷуҳи махсус ба рушди инфрасохтори саноатӣ, ҷалби сармоягузориҳои дохилию хориҷӣ, воридоти технологияҳои пешрафта, омодаسازی кадрҳо ва фароҳам овардани шароити мусоид барои рушди фаъолияти соҳибкорӣ дода шавад (С.160-162).

Ба андешаи диссертант: “ ... муҳимтарин нишондиҳандаҳои арзёбии самаранокии низоми идоракунии инноватсионии корхонаҳои саноатӣ инҳо дохил мешаванд: 1. Молиявӣ. Маълумот дар бораи таъсири молиявии лоиҳаҳои инноватсионӣ ва дастовардҳои молиявии маҳсулот ва хидматҳои нав. 2. Технологӣ. Натиҷаҳои пешниҳоди технологияҳои нав, рушди патентҳо ва навоарӣ дар маҳсулот ва равандҳои истеҳсолӣ. 3. Экологӣ. Арзёбӣ аз рӯйи кам кардани партовҳо, сарфаи манбаъҳои табиӣ ва истифодаи технологияҳои сабз. 4. Иҷтимоӣ. Арзёбӣ дар бораи таъсири иҷтимоии лоиҳаҳои инноватсионӣ, мисли таъсири мусбат ба ҷомеа ва рушди малакаи кормандон. 5. Ташкилӣ. Меъёрҳои идоракунии самаранок ва ҳамоҳангии фаъолияти лоиҳаҳои инноватсионӣ дар дохили корхона.” (С.182-193). Аз ин лиҳоз, ақидаи муаллиф, ки оид ба арзёбии меъёрҳо, ки татбиқи стратегияи ва барномаҳои соҳавӣ барои рушди иқтисоди миллӣ, ки ҳадафҳо ва самтҳои асосии рушдро муайян мекунанд, аҳаммияти хоса дорад.

Дар боби чорум - “Нақши ҳамгирии инноватсионӣ дар раванди идоракунии рушди системаи саноатӣ”, концепсияҳои муосири ҳамгирии инноватсионӣ, вазъи муосири раванди ҳамгирии илм, таҳсилот ва истеҳсолот ҳамчун концепсияи муосири идоракунии рушди инноватсионии системаи саноат баррасӣ гардидааст (С.207 - 264).

Аз ҷониби муаллиф масъалаҳое, ки ҳолати муосири ҳамгирии инноватсионӣ нисбат ба корхонаҳои саноатӣ таҳлил ва баррасӣ карда шудааст (С.214 - 216).. Бо андешаи муаллиф: “ ... ҳамгирии иқтисодии корхонаҳои саноатӣ раванDEST, ки бо истифодаи муассири захираҳо, муттаҳидсозии сармоя, густариши робитаҳои технологӣ ва истеҳсолӣ ва афзоиши иқтидори иқтисодӣ барои беҳтар намудани фаъолияти инноватсионӣ хос аст. Шаклҳои муосири ҳамгирӣ, аз ҷумла кластерҳои инноватсионӣ, паркҳои саноатӣ ва технопаркҳо, дар асоси ҳамкорӣ миёни субъектҳои гуногун фаъолият намуда, аз технологияҳои пешрафта, захираҳо ва инфрасохтори муштарак истифода мебаранд” (С.222). Ин ақидаҳои муаллиф боиси қабул аст.

Дар диссертатсия муаллиф имкониятҳои истифодаи модели интегратсияи илм, маориф ва тиҷорат дар Тоҷикистонро арзёбӣ карда (С.233-237), хулоса менамояд, ки: “...ҷалби сармоягузорӣ, рушди инфрасохтор, дастгирии таҳқиқоту инноватсияҳо ва омӯзиши кадрҳои босалоҳият барои таъмини ин мақсадҳо нақши муҳимми худро мебозанд. Бо ин роҳ, табдили минтақаҳои саноатӣ ба марказҳои инноватсионӣ ва рақобатпазир заминаи рушди устувори иқтисодиро фароҳам оварда, боиси афзоиши ҷойҳои корӣ ва баланд бардоштани сатҳи зиндагии аҳоли дар кишвар мегардад” (С.238-239).

Муаллиф дар асоси таҳлили масъалаҳои ҳамгирии таҳсилот, илм ва истеҳсолот, зикр менамояд, ки: “... кластер дар ҳамгирии таҳсилот, илм ва истеҳсолот як шакли махсуси ҳамкориҳои муассисаҳо ва субъектҳои гуногун – институтҳо, ширкатҳо ва муассисаҳои таълимӣ – мебошад, ки бо мақсади такмил додани равандҳои истеҳсолӣ, пешбурди таҳқиқоти илмӣ ва беҳтарсозии сифати таълим таъсис дода мешавад. Ин шакли ҳамкорӣ имкон медиҳад, ки захираҳо ва таҷрибаи гуногунҷабҳа муттаҳид шуда, навовариҳо босуръат ворид ва татбиқ гарданд, ки ин ба рушди устувори иқтисодӣ ва иҷтимоӣ мусоидат мекунад” (С.273-275). Ақидаи мазкури дисертант ҷолиби диққат аст.

Дар боби панҷум - “Самтҳои асосии такмили системаи идоракунии рушди инноватсионии саноати Ҷумҳурии Тоҷикистон”

равандҳои афзалиятноки такмил, таъмини иттилоотӣ, ташаккули механизмҳои идоракунии рушди инноватсионии корхонаҳои саноатӣ дар асоси принципҳои иқтисоди «сабз» гузаронида шудааст (С.267-307).

Диссертант зикр намудааст, ки: “Бояд гуфт, ки самтҳои афзалиятноки таҳқиқоти илмӣ ва илмию техники дар Тоҷикистон барои давраҳои муайян инҳо мебошанд: рушди соҳаҳои бунёди ва амалии риёзиёт, табиатшиносӣ ва ҷаҳонбинии илмии табиатшиносӣ муҳим мебошад; саноатикунони босуръат; истифодаи оқилонаи захираҳои табиӣ; масъалаҳои муҳити зист, аз қабili гуногунии биологӣ, биотехнология, тағйирёбии иқлим; рушди соҳаи тиб ва дорусозӣ; рушди системаҳои нақлиётӣ-логистикӣ ва тақвияти иқтисодии транзитии кишвар; рушди инноватсионии кишоварзӣ, истифодаи оқилонаи захираҳои замин, таъмини амнияти озуқаворӣ мебошанд” (С.285 - 291). Дар ҳақиқат, инҳо равишҳои асосӣ дар Тоҷикистон мебошад.

Аз ҷониби муаллиф пешниҳод гардидааст, ки: “Дар марҳалаи таҳаввулоти иқтисодӣ, кишварҳое, ки меҳонанд барои рушди фаъолияти инноватсионӣ ва рақамӣ омодагӣ бинанд, бояд диққати ҷиддӣ ба омода кардани кадрҳои ботаҷриба диҳанд. Баланд бардоштани стандартҳои таълимӣ ва сифатнокии таҳсилот, ки ба талаботи эҳтиёҷоти технологӣ ва инноватсионӣ ҷавобгӯ бошад, бояд як ҳадафи аслии доништа шавад. Агар системаи таълимии кишвар бо талаботи бозори кор ва рушди инноватсионӣ мувофиқат накунад, бисёр мушкилот барои татбиқи технологияҳои нав ва истеҳсолот бо стандартҳои баланд ба вучуд меояд” (С.299-300).

Дар диссертатсия мавқеи соҳаи саноат дар рушди фаъолияти инноватсионӣ ибраз гардидааст. Муаллиф қайд намудааст, ки: “... соҳаи саноат яке аз соҳаҳои калидӣ мебошад, ки танҳо метавонад тавассути татбиқи технологияи иттилоотӣ фаъолияти босамар дошта бошад. Рақамикунони равандроҳои истеҳсоли имкон медиҳад, ки хароҷоти истеҳсоли кам шуда, назорат ва идоракунии истеҳсолот боз ҳам беҳтар карда шавад” (С.301).

Диссертант зикр менамояд, ки яке аз самтҳои муҳим дар марҳилаи муносири рушд мутобиқ кардани соҳаи саноат ба принципҳои иқтисоди “сабз” мебошанд. Дар ин замина, ҳаритаи роҳ ҳамчун як роҳнамои асосӣ якҷанд марҳилаҳо ва қадамҳои муҳимро фаро мегирад, ки

метавонанд ба корхонаҳои саноатӣ дар гузариши осон ба модели иқтисоди “сабз” кумак кунанд. Инчунин, он ба коҳиши таъсири манфӣ ба муҳити зист, баланд бардоштани рақобатпазирӣ дар асоси стандартҳои нави экологӣ ва татбиқи самараноки принципҳои иқтисоди “сабз” мусоидат хоҳад кард (С. 331-332).

Ба андешаи муаллиф, ҷиҳати мутобиқ гардонидани соҳаи саноат ба принципҳои иқтисодиёти “сабз” чораҷӯӣ карда шавад. Барои ин лозим аст, ки ба таъсис додани инфрасохтори истеҳсолии “сабз”, ҷалби сармояи “сабз” ва дигар иқдомҳои, ки мутавозинии экологиро дар кишвар таъмин карда, ба рушди иқтисодиёти миллий мусоидат менамоянд, таваҷҷуҳ зоҳир карда шавад. Барои расидан ба ин мақсад, таҳияи “Консепсияи миллии татбиқи принципҳои иқтисодиёти “сабз” дар соҳаи саноат” ба мақсад мувофиқ мебошад (С.340).

Дар хулоса аз ҷониби муаллиф мукаммалрозиҳои асосии назариявӣ, методӣ ва илмӣ-амалӣ, инчунин тавсияҳо оид ба татбиқи рушди фаъолияти инноватсионии корхонаҳои саноатиро инъикос гардидааст.

9. Эроду тавсияҳо ба диссертатсия

Ба сифати эроду тавсияҳо ба диссертатсияи мазкур чунин нуқтаҳо қайд кардан мумкин аст:

1. Нахуст, муаллиф дар қисмати “мубрамиати” диссертатсия мебоист бо факту рақамҳо, яъне далелҳои аниқу саҳеҳ муаммоҳои низоми идоракунии рушди инноватсионии саноати Ҷумҳурии Тоҷикистонро, ки ҳалли он дар шароити муосир аҳамияти баланд дорад, асоснок менамуд, мувофиқи мақсад мегардид.

2. Дар асоси таҳқиқоти диссертатсионӣ муаллиф тавонистааст, ки натиҷаҳои назарраси илмиро ҳамчун навгонӣ дар даҳ банд пешниҳод кардааст. Ба андешаи мо, боз ҳам беҳтар мегардид, агар муаллиф зимни баррасии банди чаҳорум, панҷум ва шашуми навгонӣ мундариҷаи онҳоро бо тарзи кӯтоҳ кушода диҳад, боз ҳам илмияти рисола баланд мегардид.

3. Дар боби якум аз ҷониби муаллиф барои расидан ба мақсадҳои гузошташуда хеле зиёд иқтибосҳо аз асарҳои олимони ватанӣ ва хориҷӣ гирд оварда, мавриди омӯзиш қарор додааст. Ин хуб аст, вале онҳо аз ҳад зиёд буда, бо тарзи кофӣ таҳили худро наёфтааст.

4. Муаллиф ҳангоми таҳлил дар саҳифаҳои 138-167 оид ба вазъи муосир ва тамоюлҳои асосии идоракунии рушди инноватсионии саноати Ҷумҳурии Тоҷикистон, масалаи иҷроиши “Барномаи давлатии

рушди илмию инноватсионии Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2023-2027” дар кадом сатҳ қарор дорад, чи гуна муаммоҳо то ҳоло ҳал нагардидааст баррасӣ карда шавад, мувофиқи мақсад мегардид.

5. Муаллиф дар диссертатсия механизми ташкилию иқтисодии рушди инноватсионии соҳаи саноатиро бо тарзи схема хеле хуб нишон додааст (С.179), аммо баъзе пахлуҳои он асоснокунии мушаххасро талаб менамояд.

6. Дар қадвали 3.3.2. диссертатсия нишондиҳандаҳо доир ба арзёбии самаранокии идоракунии корхонаи саноатӣ хеле хуб пешниҳод карда шудааст (С.207-208), вале агар ҳамин нишондиҳандаҳо бо факту рақамҳои оморӣ аз иқтисодиёти ватанӣ ҳисоб карда мешуд, сатҳи илмӣ рисола боз ҳам балағд мегардид.

7. Дар диссертатсия бисёр муқароротҳои арзиши илмӣ баланддошта мавҷуд аст, ки дар қисмати навгонии илмӣ рисола инъикос наёфтааст, ки оянда ба эътибор гирифта шавад.

Аммо, эроду тавсияҳои зикршуда сатҳи назариявӣ амалии таҳқиқоти диссертатсионии Муртазозода Оразро коҳиш намедихад. Дар маҷмӯъ, мустақилияти муаллиф дар омода намудани диссертатсия эҳсос мешавад ва диссертатсия таҳқиқоти баитмомрасида ҳисобида мешавад.

10. Тасдиқи инъикоси натиҷаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ дар нашрияҳои илмӣ

Асарҳои интишорнамудаи муаллиф хулосаву пешниҳодҳои дар диссертатсия ҷойдоштаро дар худ инъикос менамоянд. Аз рӯйи натиҷаҳои таҳқиқот 62 корҳои илмӣ, аз он ҷумла 1 монография, 39 мақолаи илмӣ дар маҷаллаҳои аз тарафи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон эътирофшуда ҷоп карда шудаанд.

Натиҷаҳои тадқиқоти илмӣ дар конференсияҳои илмию назариявӣ ва илмию амалии байналмилалӣ ва ҷумҳуриявӣ ба тариқи маърузаҳои илмӣ баён шудаанд.

Дар интишороти муаллиф, ҳамаи мақолаҳои илмӣ мазмун ва мундариҷаи диссертатсияи пешниҳодгардидаро инъикос менамояд, яъне пурра мутобиқат дорад.

11. Мутобиқати автореферат ба муқаррароти асосии диссертатсия

Автореферати диссертатсия тибқи талаботи муқарраргардида барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори илмҳои иқтисодӣ таҳия

гардида, мазмуни асосии таҳқиқотро инъикос мекунад ва дар он натиҷаҳои илмӣ асоснокгардида шарҳи пурраи худро ёфтаанд.

12. Мутобиқати таҳассуси илмӣ довталаб ба дараҷаи илмӣ

Таҳассуси илмӣ довталаб Муртазозода Ораз ба ихтисоси илмӣ дархостшаванда 08.00.06.02 – Идоракунии инноватсияҳо ва рақамикунонии равандҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ пурра мувофиқат мекунад. Таҳқиқи диссертатсионӣ аз ин ҷиҳат қобили дастгирӣ мебошад.

13. Хулосаи умумӣ оид ба диссертатсия

Хулоса, диссертатсия дар мавзӯи «Такмили системаи идоракунии рушди инноватсионии саноати Ҷумҳурии Тоҷикистон: назария, методология, амалия», барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори илмҳои иқтисодӣ аз рӯи ихтисоси 08.00.06.02 – Идоракунии инноватсияҳо ва рақамикунонии равандҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ, таҳқиқоти илмӣ-таҳассусии баитмомрасида буда, ба талаботи бандҳои 32, 33, 34 ва 35 низомномаи Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267 (қарори Ҳукумати ҚТ аз 26.06.2023, № 295) тасдиқ гардидааст, ҷавобгӯ мебошад. Ҳамзамон, диссертатсия дорои аҳаммияти баланди назариявӣ амалӣ ва навгонии илмӣ буда, дар сатҳи баланди илмӣ методологӣ омода гардида, масъалаи муҳими илмӣ ҳалли худро ёфтааст ва муаллифи он Муртазозода Ораз сазовори дараҷаи илмӣ доктори илмҳои иқтисодӣ аз рӯи ихтисоси мазкур мебошад.

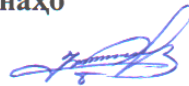
Тақризи муассисаи пешбар дар асоси муқарророти бандҳои 76-79 ва 81-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267 (қарори Ҳукумати ҚТ аз 26.06.2023, № 295) тасдиқ гардидааст, таҳия ва пешниҳод шудааст.

Тақриз аз ҷониби доктори илмҳои иқтисодӣ, профессори Донишгоҳи давлатии ҳуқуқ, бизнес ва сиёсати Тоҷикистон Ризозода Тӯра Раббим омода гардидааст.

Тақризи муассисаи пешбар дар ҷаласаи васеи кафедраи иқтисодиёти корхона ва минтақаи Донишгоҳи давлатии ҳуқуқ, бизнес ва сиёсати Тоҷикистон муҳокима ва тасдиқ карда шудааст. Дар маҷлис оид ба муҳокимаи масъалаи мазкур 14 нафар омӯзгорон иштирок доштанд.

Натиҷаи овоздихӣ: “тарафдор” - 14 нафар, “зид”- нест,
“бетараф”- нест (суратчаласаи № 5, аз 02 декабри соли 2025).

Раиси ҷаласа,
мудири кафедраи иқтисодиёти корхонаҳо
ва минтақаи ДДХБСТ,
н.и.и., дотсент

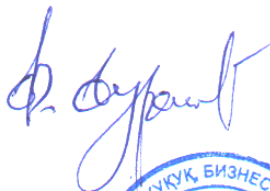
Қаюмов Ф. Ғ.

Ташхисгар:
доктори илми иқтисодӣ,
профессори ДДХБСТ

Ризозода Тӯра Раббим

Котиб, н.и.и., дотсент

Ҷураев Ф. М

Имзоҳои д.и.и., профессор Ризозода Т. Р., мудири кафедра Қаюмов Ф. Ғ.,
н.и.и., дотсент Ҷураев Ф. М.-ро тасдиқ мекунам.

Сардори раёсати кадрҳо ва корҳои махсуси
ДДХБСТ

Бобоев А.Х.

Суроғаи донишгоҳ: 735500, Ҷумҳурии Тоҷикистон, вилояти Суғд, ш. Хучанд,
ДДХБСТ, 17 мкр-н, б. 1, www.tsulbp.tj +992(3422)23811, E-mail: tsulbp@rambler.ru